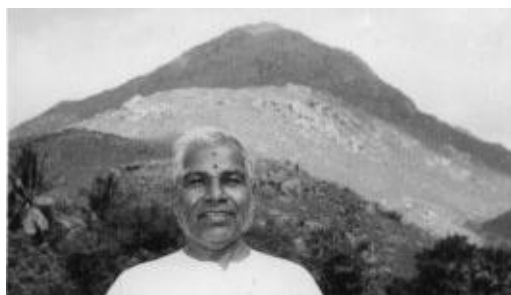

Scrisoarea de mai jos a fost trimisă recent¹ de Yolanda Levi lui Sri Arunachala Bhakta Bhagavat² de la Ashramul Arunachala din New York. Descrie cum influența lui Sri Bhagavan nu este limitată în timp și spațiu și cum grația sa se răsfrânge cu ușurință asupra tuturor căutătorilor sinceri.

Dragă Bhagavat,

Sri Arunachala Bhakta Bhagavat

Mulțumesc foarte mult pentru frumoasa ta scrisoare care m-a mișcat atât de profund. Îmi pare rău că îți răspund cu atâta întârziere, însă suntem foarte ocupați în prezent cu drumurile dus-întors din Italia. Ne vom muta la Genova în septembrie, sau curând după aceea.

Mai întâi aș vrea să-ți spun o mică poveste care m-a făcut să mă minunez de cât de imprezvizibilă și totuși cât de frumoasă poate fi uneori viața. Am o prietenă în România, medic. Câștigă în jur de 50 \$ pe lună, mult mai puțin decât e nevoie ca o persoană să poată trăi în România. Lucrează la aproape 200 de kilometri de București în singurul cabinet care deservește un întreg grup de sate. Se scoală în fiecare dimineață la ora cinci, se urcă într-un tren neîncălzit, schimbă două autobuze sau ia camioane de ocazie și, după un drum plin de zdruncinături, ajunge în acele sate îndepărtate. Soțul ei a părăsit-o acum patru ani și a plecat în Franța. În ultima vreme suferă de dureri de cap, anxietate

¹ „Recent” relativ la anul 1993 când scrisoarea a fost publicată pentru întâia oară în newsletter-ul din ian-feb 1993 editat de Arunachala Ashram din New York. Vezi www.arunachala.org/newsletters.

² Devot al lui Ramana Maharshi și întemeietorul *ashram-ului* Arunachala, New York.

și momente tot mai grele de depresie. Într-o zi a citit din întâmplare o carte în care se menționa ceva despre Bhagavan. Mai erau amintite și alte nume în acea carte însă oarecum numai numele lui Bhagavan continua să îi revină în minte. Când mi-a povestit pe scurt despre această experiență am avut subit ideea să îi trimit fotografia mea cu Sri Ramana.

Iar într-o zi (asta a fost tocmai când începuse să ia pastile antidepresive), extenuată, simți nevoia să se așeze pe podea. După care își schimbă poziția în *padmasana* fără să știe cu adevărat ce face și își fixează privirea asupra fotografiei lui Ramana, pe care ajunsese să o iubească foarte tare. Îi încredințăm lui Bhagavan toată durerea și suferința ei și se simți imediat plină de atâta iubire și pace încât renunță numaidecât la pastile și se simți împăcată și ușurată. Acum își găsește în fiecare zi curajul și puterea necesare prin simpla fixare a privirii în ochii lui Bhagavan.

Am vrut să-ți scriu despre aceasta și să-ți împărtășesc uimirea mea la felul cum se răspunde chemării sincere a unei inimi chiar și atunci când persoana respectivă trăiește în altă țară, într-o zonă îndepărtată, nu știe nicio engleză, nu știe nimic despre învățăturile spirituale care fuseseră de fapt interzise în țara ei pentru aproape 50 de ani. Nu prea vorbea cu adevărat despre această experiență. Spunea că cu aceste lucruri e mai bine să păstrezi tăcerea, opinie cu care sunt total de acord.

Cât despre casete e drăguț din partea ta să spui că le poți trimite. Te rog pune-le pe adresa mea căci distribuția poștei române nu e încă sigură. Am să le dau eu acolo prietenilor mei la vară când voi merge în vizită. Mulțumesc de asemenea pentru cele trei fotografii trimise. Te rog ai grijă de sănătatea ta.

Cu cele mai afectuoase gânduri de la noi trei,

Yolanda Levi
Viroflay, France